

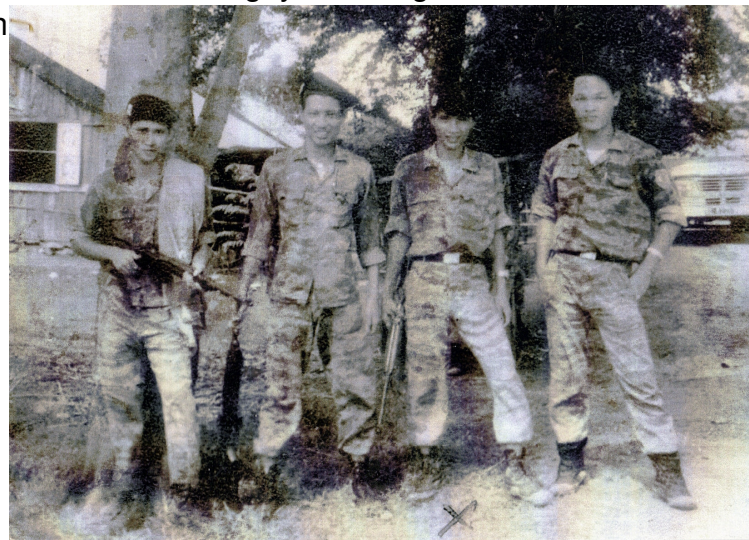
Những ngày hồi đó

Tác Giả: K2 Nguyễn Thành Bình
Thứ Tư: 10 Tháng 8 Năm 2011 08:07

Hồi ký của cựu SVSQ Khóa 2: Xin trả lời ông trả lời cái ông trả lời sinh tôi ra. Và ông trả lời tôi cái tôi tôi chưa sinh ra.

NHỮNG NGÀY HỒI ĐÓ

Hồi tôi vui mừng và bắt gặp những mặt của hai quý vị tôi cũng không có, không còn. Đó là tấm hình chung với Quang 3 Ca, Quang Bốp, Sĩ Cô Đôn của "bãi vườn Thơm" thời học giai đoạn I của Trường Sĩ Quan Dự Bị Thủ Đức. Đó là Sĩ Quan Dự Bị 235 Biên Tập Viên của "mã khóa Đào-Tro Biên-Tập-Viên ngày 28.10.1967 tại Học-Viên Cảnh-Sát Quốc-Gia" do Chủ tịch trường Nguyễn Ngọc Loan ký ngày 11 tháng 11 năm 1967. Quý vị là vì, nhưng gì "liên quan cho đời cũ", bà má tôi đã tuồng học con kinh của Ông Tân ở Sài Gòn năm xưa năm xưa ngày 30 tháng 4 năm 1975 rồi và chính mình thì cũng đã đi học nó rồi trên những xác chết của những người bạn làm kẻ niếm mà chực chờ thân di của tôi ngày 23 tháng 3 năm 1975 tại Trường Sĩ Quan Dự Bị Thủ Đức ở Nha Trang của Sài Gòn

Không còn gì! Hồi tôi vui mừng là vì, tấm hình đen trắng của Sĩ Cô Đôn cho đó, bản copy Sĩ Quan

Những ngày hời đở

Tác Giả: K2 Nguy&n Th&a Bình
Thứ Tư: 10 Tháng 8 Năm 2011 08:07

nh s :1205 - TCSQG/NHNV/SVL b n L i g i cho đó, nó còn m i tinh, y nguyên, cho mình c m giác nh hi n t i, hi n th c, không ph i đã dài 43 năm r i mà v n v , m h . Tay c m, m t nhìn, lòng b i h i, nh nh ng ngày th i H c vi n C nh sát Qu c gia, National Police Academy chi ! Mình th y mình r t “cô h n” ngày đó còn b y gi đ y, hai chân dang ngang x c x c trong b đ tr n Th y quân L c chi n “giang h t chi ng”, tay c m nòng súng ch ng đ t, l c quan nh đ i “th -sinh-cảnh-ph ng-cánh-b m-ve-s u”. Và đây, ông Nguy n kim H c, Nguy n m nh Thúy, Hu nh văn Tho...v Nha C nh sát Qu c gia Đô thành; Nguy n văn Nghi, Nguy n thanh Tùng, Lê s Tài...v Kh i C nh sát Đ c bi t; Vũ kh c C nh, Ph m đ c Hoàng, Đ ng văn Th ... v i Nguy n văn Sáu là tôi đây, ra Nha C nh sát Qu c gia Vùng I. Nh ng năm 1965, 1966, ...ng i sinh viên v i đ i lính tr c m t, c h i đ ng qu n mài gh nhà tr ng không dài, nhi u tr c tr . Nh nh ng ng i anh em b n, làm “đàn thú hoang đ i ăn, th m i” trong c n d u sôi l a b ng đó, tôi n p đ n ch n y, xin vi c ch kia, ri t r i cũng đ c B Qu c gia Giáo d c g i d y Anh văn d i t nh Vĩnh bình, r i đ u khóa I Đ i h c Chi n tranh Chính tr , r i l i đ u khóa II Biên t p viên C nh sát Qu c gia. B làm giáo s , b h c Chi n tranh Chính tr , tôi vào H c vi n C nh sát Qu c gia mà tr ng tr n ki n th c Biên t p viên là gì! T l p Năm tr òng làng vào Trung h c tr ng t nh đ n Đ i h c th đô, tôi ph i kinh qua bi t bao nhiêu phen thi v i c . Dĩ nhiên, d cũng có, khó cũng có nh ng, không l n nào đáng cho mình nh dai nh dài c m t đ i ng i nh k thi tuy n Biên t p viên C nh sát Qu c gia đ vào khóa II H c vi n C nh sát Qu c gia. Tôi c quy t, có nh ng ông b n tôi thi h i đó, b y gi không nh gì c hay có nh thì cũng m h nh ánh trắng lung linh d i giòng n c đ ng mà thôi. Bài bình lu n ngo c ngoéo t ng Vi t hán nh thách đ , nh trêu ng i: “Đ ng quan chi pháp h u tam s : vi t thanh, vi t thân, vi t c n. Tri th c tam gi ...”. Còn m y ch nghĩa phía sau n a, th ng tôi không nh h t. Bài đ ch ra ti ng Anh “Ng i cày có ru ng” tr i i đ t h i. Toàn nh ng danh t mà nh ng th ng “m t sách”, “g o” th i b y gi cũng đành “au revoir”. Nào “tá đ i n”, nào “đ i n ch ”, nào “ng i cày”, nào “trâu cày”, nào “ ru ng cò bay th ng cánh”, nào “công ch c là nô b c c a dân”. Bài s v n t t, mù m c n mê h n tr n. Đ thi v n v n ch có ba ch ng n, g n mà bao la m t mùng: “Phan b i Châu”. Ng i ta đ không bi t đâu mà mò. Bài đ a “so sánh kinh t hai mi n Nam, B c Vi t nam” nh m t cái b y cò ke ngày nh tôi “s p” m y con gà r ng núi Ba hòn ngoài Phan thi t. B i th ng nh nào không bi t gi i h n v n đ thì “tr t qu t” nh ch i. Hai mi n Nam, B c Vi t nam vào cái th i nào, tr c hay sau năm 1954? Tr c 1954 thì quá cũ mà sau 1954 thì b c màn s t. Có ph i v y không mà n i đ a đ i m thi Pétrus Ký Sà i gòn có nhi u anh em ph i b ra v . Còn n a, thi thì đông, l y thì ít. Đ c đ u, m t đ a ít nh t ph i đá giò lái cho ch t h n m i l m đ a kh p b n Vùng Chi n thu t. Ch a nói đ n n “xê ô xê xê” là con ông cháu cha dành ph n chia chác “quota”, làm m ng hy v ng m y th ng bình dân nh chúng tôi. Gi i thi t! Làm sao ông Lê văn Miêng th khoa? Tôi cũng khá l m ch , không thì đ mà đ u đ c h ng 24 trong danh sách thi m y ngàn ng i mà ch l y ch ng 150 m ng. Th ng Bùi Bình, ai nói đ , đã đ u tr ng Vi t nam Hàng h i, n m trong khuôn viên Trung tâm Qu c gia K thu t Phú th cũng ph i ch u đ khuy t. May có th ng đ u chính th c nào đó ch t ti t, nó m i đ c vào h c, không thì, đã theo ông Ph m ng c Lũy lái tàu Tr ng Xuân c a ông Tr n đình Tr ng r i?

Thong dong vào H c vi n m t cách v ng v thêm chút ng ngáo, tôi nh đ a tr con m ng m , bay nh y b v ng v iu, ràng bu c trong m t t p th l ho c l hu . Nh ng ông b n tôi, t “mái gianh đ u đ i” ngoài B c di c t i “con cá gô b chong g k u g t g t” t n trong Nam đ n “khôn rãng, khôn rãng chi mô” n i mi n Trung “nghèo l m ai i” và ngay cái đ t “Th y gòn” n y “cái mái mai hi u mái bai”. Rau mu ng, t, giá h m bà làng thành món th p c m, xà b n làm tôi nh c đ u. M y c T ng đoàn Thanh niên Tr gian, đ t c a ông Th t ng 37 tu i Nguy n cao

Những ngày hời đó

Tác Giả: K2 Nguyán Tháa Binh
Thứ Tư: 10 Tháng 8 Năm 2011 08:07

Kể thật nghiêm túc đánh gian thối nát, tham nhũng vô đáy vênh vác ta đây ngẩng đầu, và ngẩng cao xướng tên. Mọi “khả” trở mắng, mọi rổ rĩ ghê nhà trộm ng đũa hôm sớm mọi, xớ rớ, nhát gừng, thối ngáy. Học viển, vài căn nhà trổ lính nghèo nần trong Biệt khu Thủ đô đã trổ trổ o đám hời n chúng tôi lổ và vổ nhau. Thuyết Viên trộm ng Đàm trung Mộc, hàng Giếng số, lổ Cán bổ, ngày theo ngày “nhào”, “nổ n”, “nổ n”, “dzổ t” nhộm ng thối hời n đó thành 2 đổ đổ, giao cho ông Nguyán ngẩng Thối coi Đổ đổ 101 và La văn Chung coi Đổ đổ 102. Tôi Đổ đổ cáa công tổ đổ a Kián hòa Nguyán ngẩng Thối. Mọi hôm nhộm ng ngày đũa, thuyết Viên trộm ng là Quán trộm ng Thối ng háng Ngoái háng Đàm trung Mộc cho “đổ m danh” đổ biổ t mổ t, biổ t tên mà gổ i cho danh chính ngôn thuán. Mọi ông nhộm con ngổ i kổ bên, mau mổ n: “Phan thành Ngẩng c Đổ p, Chổ sổ phòng...”. Tôi không biổ t ng làm Chổ sổ phòng gì và Chổ sổ là cái thá gì. Tôi đổ ng đổ y, đổ ng nghiêm, chào mổ t cái rổ p: “Nguyán văn Sáu”. Chổ a kổ p nói tiổ p thì ông Viên trộm ng đã tổ tổ n: “sổ p Cổ nh sát cáa chúng ta là Đổ i tá Nguyán ngẩng Loan tổ Sáu Lèo. Anh tên Sáu, hán là Sáu Lèo. Cám n. Mọi sổ p Sáu Lèo ngổ i xuáng”. Cái tên lổ thôi “Sáu Lèo” tôi, chổ c phổ i mang xuáng tuyán dài tổ đó. Ở đây, hán nổ i nào hổ t, không biổ t tổ đâu bay vổ nhiáu bí danh quá sổ c. Dĩ nhiên là ông nào ông nổ y cũng thành tích đổ y mình lổ m mổ i nổ i tiổ ng chổ ! Và cũng dĩ nhiên có nhộm ông đổ đổ c đổ t nhộm cái tên kổ đổ, kổ lổ đổ n kổ cổ c, chổ ng biổ t ý nghĩa, nguán gổ c ra rằng! Mọi ít thôi, tôi viổ t ra đây chuyán xổ a mà không giổ i thích, bổ i có nói rõ ra ngổ n ngành thì dài lê thê, lổ i mích lòng bổ i ngày xổ a mổ i vổ a đổ t sổ a mổ, mổ y ng cán đổ chổ u, báng giổ ngày nay già khổ đổ, mổ y ng khó tính thổ y mổ ! Có gì, xin quý “Kổ” xí xóa cho: Minh Mổ ng Du, Nam Cà Cổ, Nê Vổ Bổ n Đổ còn gổ i là Nê Bổ n Máy Bay, Quang 3 Ca, Quang Bổ p, Quang Khổ u, Sổ t Cá Đổ n, Thành De Gaulle, Sổ n Sổ a, Tài Thối ng, Hổ c Thổ i còn gổ i là Hổ c Chích, Tâm Osawa, Thanh Bổ c Khổ i, Thanh Cổ Cá Thổ Khùng còn gổ i là Thổ Quổ n Trổ ng, Hổ nh Commissaire Adjoint còn gổ i là Hổ nh Phó Quổ n Trổ ng, Chín Đen, Châu Xe Cán, Châu Đổ u Bổ c, Hổ nh Hổ t Xoài, Đổ p Tổ Thiên, Đổ c Fulro, Hoàng Khổ ng Tổ, Huổ nh Tùng Lâm, Trổ ng Tam Tổ ng, Lâm Babylac, Lý Tông Đổ, Lân Pháo Binh, Lổ c Lổ p Xổ ng, Kính Xi Đổ u còn gổ i là Kính Voi, Thành Nùng, Thuổ n Bình Đổ n còn gổ i là Thuổ n Nhà Quê, Thiổ u Û, Tổ Bổ t Gổ n, Tài Ngổ u Ma Vổ ng, Thân Hổ c Máu, Vinh Thổ Huyổ t, Hổ i Heo, Sổ n Đen, Chổ On, Cá Lổ u, Trần Công Lổ, Viổ n Vổ ng Ngao, Nghi Già, Linh Lác, ... nhiáu lổ m, làm sao kổ cho hổ t.

Quân trộm ng nào cũng ác nghiổ t mổ t cách thô bổ y hổ t nhau là đổ y đổ a, giam cùm, giổ t chổ t “cái tôi đáng ghét”, “le moi est haïssable” cáa Blaise Pascal cổ. Ở đây tôi chổ muổ n nói đổ n cái riêng, rổ t riêng cáa Hổ c viổ n Cổ nh sát Quổ c gia, nổ u không muổ n nói là đổ c biổ t cáa nhộm anh em khóa II Biên tổ p viên Cổ nh sát Quổ c gia. “Nhàn cổ vi bổ t thiổ n”, ngổ i ta nói đúng lổ m. Nhộm ng buổ i chiổ u rổ nh mổ t chút, lổng ngổng rổ i cũng rổ nhau “dzổ t” ra ngoài kia con đổ đổ ng Lê

Những ngày hời hợt

Tác Giả: K2 Nguy&#n Th&a Bình
Thứ Tư: 10 Tháng 8 Năm 2011 08:07

văn Duy&t r&p rình âm nh&c, d&p diu ng&a xe. B&n bè vài đ&a bằng “Đ&ng Mòn Đàm Trung M&c” âm u, t&i t&ng đ&y bóng ma nh& đang l&m l&i vào chín t&ng đ&a ng&c, m&t l&m l&m lét lét, mi&ng lâm râm “án ma ni bát nh& h&ng” r&i “úm ba la” ch&y. Tôi, Quang 3 Ca, Thu&n Bình Đ&ng, Thành Nùng l&m, đ&ng b&, can tr&ng t& bên trong Đông đ&c b& áp b&c, leo, tr&ng, bò...lên “B&c T&ng Bá Linh” cao c& 3 th&c, r&t xu&ng ngoài kia bên Tây đ&c t& do, con đ&ng đ&c đ&o Bi&t khu Th& đô d&n ra ch&n ph&n hoa. S&a l&i cái béret, s&i dây n&t, đôi giày b&, b& treillis đ& thiên h& “nhìn quân ph&c, bi&t t& cách” không ch& mình th& dân bagaille. B&n th&ng đ&ng hoàng ra c&ng, có khi anh lính g&t đ&ng nghiêm, chào tay. Đi lòng vòng r&i cũng vào quán cháo lòng c&a bà m& cô n& sinh Gia Long đ&u đ&ng Yên Đ&, k& Công tr&ng Dân ch& mà ch&c gh&o năm ba l&i cho đ&i “còn m&t chút gì đ& nh& đ& th&ng”. L& gì trai t& g&p gái non, chùng chùng lén lén tôi g&i cho cô con gái c&a b& m&t t& gi&y nh& chút xíu chút xiu, vi&t g&n m&y ch& “em đ& th&ng l&m”. Nh& chút xíu chút xiu cu&n tròn b&ng ngón tay út, ông “H&c Chích” đúng là “H&c Th&i” không bi&t làm sao l&i b&t đ&c. Đêm vào Đ&i đ&i, &ng tru tréo gi&ng h& Tùng Lâm, lê thê: “em.. đ& ..th&ng... l&m! Em..đ& .. th&ng.. .l&m...l&m...l&m ..”. Tôi “c&ng” h&ng nh&ng ch&c không “c&ng đ&” đ&c cái th&ng ba tr&n Sáu Lèo tôi. Tôi mu&n b&o &ng “fermez la bouche” đi cha n&i, “femez le pot”, cái mi&ng th&i l&i đi cha n&i, nh&ng đ&ch c&n. Vi&c n&y, không ai nh&, ít ai bi&t, t&ng cũng nên nói ra cho vui th&i H&c vi&n C&nh sát Qu&c gia. Tài li&u m&t c&a M&, 50 năm còn gi&i mã, hu&ng g& chuy&n mình “ba cái l& t&”. “Đi đêm, lâu ngày g&p ma” là chuy&n ph&i x&y ra. M&y l&n, chúng tôi nh&ng th&ng gi&i ngh& “bích h& du t&ng”, đ&a thì đang ng&c đ&u lên t&ng, đ&a thì đang lò mò trên t&ng, đ&a thì đang giơng tay cao đ& đ&c kéo lên...thì ông Cò Th& đang đ&ng ch& t& h&i nào & đ&i, đ&i h&t m&y th&ng qu& s&, yêu ma, tinh quái!. Có l&n b& tóm mà cũng có l&n ch&y thoát. Nh&ng sáng th& B&ng, th&ng có thêm th&ng Đ&c Fulro l&p thành b&n “Ngũ Qu&”, 3 gi& r&ng hay 4 gi& sáng tinh m&, tr&i đ&t l&ng l&ng, im ph&ng ph&c, b&n “ch&n ăn tr&n qu&n” nhanh nh& ánh sao x&t, đ&t kích “C&c R” c&a m&y anh lính gác c&ng, “ch&u” mau h&n thiên th&ch bay trên Cung tr&i Đao l&. Cũng t&i “ăn quen, nh&n không quen”, chúng tôi b&n đ&a Sáu Lèo, Quang 3 Ca, Thu&n Nhà Quê, Thành Nùng không b& b&t t&i “C&c R” mà th&ng b& “dính” t&i “B&c T&ng Bá Linh” vào ch&ng v&ng nh&ng đêm t&i tr&i hay m&a v&n gió vũ. M&t l&n b& cúp phép cu&i tu&n, l&ng b&n th&ng m&i l&nh, giao h&t cho th&ng Đoàn long Th& không đ&i đi phép, & l&i nu&t tr&n l&n ti&n c&a m&y th&ng “gà m& c&a m&” ngu nh& bò. Đoàn long Th& b&ng gi& đ&u, tr& ti&n l&i cho t&i tao m&y. M&y đánh l&n, đánh gian, đánh “m&”, đánh đ&ng? L&i còn b& ông Cò Th& b&t t&i ph&m tr&ng v& t&i c& b&c. M&y nhóc con c& m&m loa mép gi&i, ch&i đ& l&m, ch&i mi&t. &ng đ&ng bên ngoài ghi tên t&ng th&ng, t&ng v& trí, ti&n, bài, l&i qua ti&ng l&i...m&y th&ng b&t m&ng say máu đ& đen đầu có bi&t gì, h&t c&i. “Ch&y”. Th&ng s&ng tay, th&ng u đ&u, th&ng té s&p, th&ng h&c th&ng T& H&i, đ&ng nh& tr&i tr&ng b& &ng n&m c&. Xui t&n m&ng! “Cà ch&n” nh& v&y đó, ra tr&ng th&ng Hu&nh h&ng Quang t&c Quang 3 Ca đi C&nh sát Dã chi&n; Th&ng Nguy&n văn Sáu t& Sáu Lèo là tôi đây ra Qu&ng ng&i ngoài Vùng I, th&ng Hu&nh ng&c Thu&n là Thu&n Bình Đ&ng ra Phú b&n & Vùng II là công b&ng l&m! Than tr&i th& đ&t v&i ai!? Đi&m h&nh ki&m h& s& 25, không b& đá đ&t ra r&a là may. Tôi đ&n Qu&ng Ng&i v&i t&i th&ng Vũ kh&c C&nh, Ph&m đ&c Hoàng bi&t danh Hoàng Kh&ng T&, Đ&ng văn Th& là Th& Chu&t và Tr&n h&u H&nh là H&nh Commissaire Adjoint, H&nh Phó Qu&n Tr&ng. Đ&t mi&n Trung cho ng&ng i mi&n Trung, nh&t là Hu&. Mình không ph&i ng&ng i & ngo&i, “đ&ch” có gì mà làm. Tu&i thì già, gi&y t& thì nh&, ông Lê đình Phát b&t lên xe, ch& vào Quang trung cho h&c khóa 6/70 Sĩ quan Tr& b& Th& đ&c 11 tháng ch&i cho b& ghét. Cu&i năm 1971 lên làm Ph& tá Đ&c bi&t & Qu&ng đ&c đ&n “b& đ&a”. Công cũng có, t&i cũng có. Công là b&t tr&n & y ban Hành chánh và H&i đ&ng Nhân dân xã Đ&o nghĩa ho&t đ&ng C&ng s&n; B&t 7 th&ng “cán ng&” v&i súng AK, l&u đ&n, phóng l&u B-40, radio transistor... đ&nh “chi&m đ&t giành dân” ngay

sau một ngày ký Hiệp định Paris. Nghi xuân, đồng chí Anh dũng Bội tình của Trung tá Trần
trở lại quê hương Nguyễn Huệ Thiên; Phóng kích bắn hai tháng Vĩnh công và rồi
chạy chữa cha mẹ và những người khác, đem về 3 súng AK và “lôi xác tôi nó ra bắn người ba Địch
xuyên”, theo lệnh Địch tá Trần trở về Phụng văn Nghìn. Tôi là “không hợp tác với Phóng trí viên
M”, “đánh một Trung sĩ Trung tâm Hành chánh Tỉnh và người cha đồng Gia nghĩa” và nhất là
“địch 7 tháng tù mới bắt mẹ và tháng trước về quê”. Trung tá Nguyễn Huệ Hữu Hết nghỉ lên
Thị trấn tá. Chồng tôi Nguyễn Huệ nhười Tây đang cần đầu bao tay hành nghề, chửi thào lên: “Địch má!
Thợ đóng đồ chửi a dzô tù là mai, còn Tá với tôi thợ. Dẹp”. Phóng rôi! Xếp “dẹp” là đúng quá trời đất
đi. Cũng vậy đây, một lần bị phóng kích nòng còi chửi phóng Nghĩa chánh, tôi nhớ sự việc không chết
những Thị trấn tá, Trần trở về phòng 2 Tỉnh khu Bắc Chúa đòi về chửi sự quá với vài anh lính bị
thợ đóng đồ theo họ. Đêm đó, với tôi hỏi “sao anh buồn?” “ông Trần nói về chết một cách oan
uổng, tôi cũng vậy, vô lý lắm cái ông “Trần trở về Mết Tháng” bắt tài, cũng chửi là Trung tá Cao văn
Chấn”, tôi trả lời. Tôi thợ đóng đồ ông buồn Trần già còn bà xã trẻ Địch lập và những người chiểu họ trong
Tỉnh khu. Đầu tháng Giêng năm 1975, ông buồn thợ khóa Nguyễn Văn Tấn, tôi là Trần Bội Tấn Gòn,
đồng nghiệp là Thị trấn tá Chử Huy trở về Công sát Quốc gia tỉnh Phước long đợt bảy con te tua chửi
lên Gia nghĩa tỉnh nên di tản. Phước long giáp ranh phía Nam tỉnh Quảng đức đã một. Một tỉnh
đầu tiên của Việt nam Công hòa lọt vào tay Công sản Bắc việt. Sáng ngày 8 tháng 3 năm 1975,
tôi qua cầu 14 trên sông Sérépok giữa hai tỉnh Darlac và Quảng đức lên cầu. Ban đêm thuột bị
đánh ngay vào đêm hôm đó và bị chiểu. “Tang đời thợ đóng đồ hời!” Ông buồn Quang, khóa I Biên
tỉnh viên, Thị trấn tá Trần trở về F Địch bắt Darlac mới nói chuyện với nhau ở Trung tâm Thăm vấn
“Provincial Interrogation Center” ngày hôm qua đó, bây giờ đã ra ngoài thiên cả? Chiểu tranh!
Đầu là thợ đóng đồ ngáo những cũng là đầu rết rào nòng tâm, tôi không đầu thợ đóng đồ long lanh giữa
nòng một nòng đau, nòng buồn. Quảng đức nằm trên lũng thềm thợ đóng đồ: Tây, tỉnh Mondolkiri của
Kampuchia; Bắc, tỉnh Darlac và Nam, tỉnh Phước long đã lọt vào tay Công sản. Đông bắc, tỉnh
Tuyên đức, Đông nam, tỉnh Lâm đồng đang chửi nòng, kiểng thợ đóng đồ chửi. Thợ xã Gia nghĩa
lũng không bị đóng đồ cái nghĩa đầu tỉnh nhều đã bắt đầu xóc xóc, nhúc nhích, tìm thợ đóng đồ
“tư vi thợ đóng đồ sách”. Mẹ và lũng không còn thợ y ai. Ông Địch tá đầu tỉnh lũng la lũng lét còi thợ đóng đồ
“biển” với Lâm đồng thợ đóng đồ chặn rung đùi ở buồn. Ông Trung tá Chử Huy trở về Công sát Quốc gia
đi công tác về Sài gòn, không ngu lên lũng cái xóc ngói ta đang tìm thợ đóng đồ “quét ngói truy
phong”. Mẹ ông Trần trở về ty nòng, ngoi tòa Hành chánh tỉnh đã “thăng” thợ thuở khai thiên lập
đầu, đầu còn một ai. Một chiểu, đài BBC đưa tin “thợ xã Gia nghĩa đã bị Quân đội Bắc việt tỉnh
công” khi chúng tôi đang ngói uổng nòng trà, tán gẫu trên “lò cọt” mới làm xong buổi sáng và tỉnh
Việt công thì còn đang nòng trong rừng sâu thăm thợ m, xa lũng xa lũng tỉnh đâu đâu. Ông Mết
sở Hộ hiểu Hộ đợt con chiêm bán thợ chửi trở về chửi với. Dân chúng tỉnh tỉnh ngói xuôi dò
đồng nghiệp chửi khời thợ xã đang cần họ hợp hời. Lũng! Sáng 23 tháng 3 năm 1975, sau buổi họp bắt
thợ đóng đồ, Tỉnh khu và Bộ chử Huy Công sát Quốc gia thợ đóng đồ “b” Quảng đức, quyét chửi y lũng
thân gỏi là “di tản” lúc 1 giờ 30 chiểu. Cái thợ đóng đồ “quy” ngày xưa Sáu Lèo ở Hộ viên, bây giờ
Địch úy, Phóng tá Địch bắt hay Trần trở về F Địch bắt hay Chánh sở Công sát Địch bắt cũng “chửi”.
Chửi xuổng Lâm đồng, chửi về Nha trang, chửi vào Sài gòn và chửi vô tù gỏi là “hết tỉnh công
tở” 9 năm trong rừng, ăn “bo bo”, “sở n dui”, “mở m chửi p”...nhìn nhau chửi đởn chửi mòng, với
ngâm câu “nhìn thợ thợ bắt nhìn thợ nhều!” Suối máu, An đồng nghiệp, Yên bá, Hoàng liên sở, Lào
cai, Vĩnh phú, Thanh hóa, tôi thợ đóng đồ, gỏi là “ra trở về” thợ đóng đồ từ Z.30C Hàm tân năm 1984. Bội
thợ đóng đồ cũng có, ghét cũng có và mình cũng thợ đóng đồ bắt quá, nên trong tù còn mang thêm nhieu
bắt danh ngói “Sáu Franc”, nghe sao “Pháp thu” quá trời của cái ông buồn Bắc k 54, ông
Địch úy Luột sở Khiểu họ Địch nòng ba ông Tô thợ đóng đồ cho với cái nghĩa thợ đóng đồ gỏi thích là “Sáu
Thợ đóng đồ”, thợ đóng đồ tù chung đởi Gỏi của tên cán bộ bỏ vàng Gỏi nghề nghề ch, ngói

Những ngày hời đó

Tác Giả: K2 Nguy&n Th&a Bình
Thứ Tư: 10 Tháng 8 Năm 2011 08:07

nghe u làm “Qu&n giáo” ở tr&i Trung &ng s& 1 Lào Kai ngoài B&c đối ch&t cha mà &nh cũng ch&t cha. B&n cán b& “ba đ&i b&n c& nông” đ&t th&y m&, b&t ch&&c đ&c cà l&m cà c&p Vi&t không ra Vi&t mà Pháp không ra Pháp là anh “Sáu Ph& Ph& R&ng”. Còn “Sáu Suy&n” là Sáu c& chán “lao đ&ng là vinh quang” thì lên c&n suy&n, cái b&nh thâm niên c& đ& t&&ng m&y &n đã ch&t & Yên bái, Vĩnh phú r&i. Và Sáu Đ&u Bò, theo tên cán b& Tu&n có bi&t danh là Tu&n Lé coi đ&i Lâm s&n & tr&i tù Thanh lâm thu&c t&nh Thanh hóa gi&i thích r&ng: “Anh là k& đ&u s&, là đ&i bàng, là đ&i ca... xúi gi&c, sách đ&ng”. Sau ngày “ra tr&i”, m&y ông bà Khu ph&, m&y ông bà Công an khu v&c, Công an ph&&ng, Ph&&ng đ&i, Xã đ&i, M&t tr&n T& qu&c...k&m k&p ri&t 8 năm tr&i phó th&&ng dân đ&i “Ng&y”, mình không có đ&t s&ng! Mình, b&n bè mình là nh&ng đ&a b& v& b&, v& khinh th&&ng, v& sai v&t, xóm làng chê, Vi&t c&ng ghét, th&&ng vàng h& cám đ&ng: bán cà rem, đ&p xích lô, đánh xe bò, làm thuê, vắc m&&n, bán gi&y s&, bán thu&c &, vá xe đ&p, th&i bong bóng, bán c&c k&ng, &&m rác, mua ve chai lông v&t, mài dao kéo, lang thang c& c&u n&i “vùng kinh t& m&i” s&ng đ&i không th&y đâu bóng dáng t&&ng lai. Đau bi&t là bao nhiêu! Ê ch& bi&t là bao nhiêu! Ng&&i Vi&t ta thì “Sau c&n m&a, tr&i &i sáng” có ph&i d&ch t& ti&ng Pháp “Après la pluie, le beau temps”, nh&ng ông già HO đ&&c qua M& đ& kh&, t& do, s&ng còn m&t chút ý nghĩa cu&i đ&i?

H&i ký là vi&t &i s& th&t đ&i mình, đ&i ng&&i, s& vi&c m&t cách ngay th&ng, đúng đ&n, vô tình. M&y ai bình t&nh vi&t cho đúng nó nh& v&y là nh& v&y? Ph&n vì quá nhi&u chuy&n x&a không nh& h&t, ph&n thì trí nh& b& đ&o g&t b&i th&i gian mà mù m&, ph&n vì tính “nhân chi ho&n t&i hi&u vi nhân s&”, “con ng&&i có cái b&nh là hay làm th&y đ&i”, h&i ký đ& tr& thành nh&ng ngoa ngôn, huy&n ho&c, vi&n vong, t&u. Bài vi&t n&y, tôi nh& đâu nói đó nh& là m& bông bong gió th&i b&nh b&ng còn sót &i n&i ni&m c& c&u nh& Saint Rémi nói “Hãy đ&t đi nh&ng gì ng&&i tôn th& và hãy tôn th& nh&ng gì ng&&i đã đ&t đi”, “BrÛle ce que tu sadoré et adore ce que tu as brÛlé” mà th&y L&&ng đ&y Anh vẫn đ& Nh&t C tr&&ng Trung h&c Chu văn An, Sài gòn &i thích nói ti&ng Pháp, nh&t là nh&ng t& t&&ng c&a nh&ng tri&t gia, thi sĩ...nh&c t&i nh&c lui cho tôi nh&p tâm mà thu&c lòng đ&n bây gi& có quên đ&&c đâu. Đ&u không coi nh& m&t h&i ký nh&ng “cái tôi” đã đ& th&ng tôi vi&t th&c ch&ng nào hay ch&ng n&y, không xen vô. Đ&i ng&&i ng&n ng&i ch&ng “th&t th&p c& lai hi”, đâu d& “ba v&n sáu ngàn ngày”. B&n bè thu& đó, ng&&i m&t n&m im thin thít r&i theo bóng trăng sao, muôn thu& cô đ&n, heo hút, m&t mừng! K& còn, già c& kh&p kha kh&p kh&nh, ng&m ngủi nh& chút dĩ vãng vàng son rêu nh& th& hoài ni&m m&t th&i đáng nh& m&t đ&i thoáng qua b&c tranh v&n c&u. Xin m&&n bài th& Ngã tích V& sinh th&i c&a V&&ng ph&m Chí th&i S& Đ&&ng mà k&t lu&n:

“Tích ngã v& sinh th&i

Minh minh vô s& tri

Thiên công h&t sinh ngã

Sinh ngã ph&c hà vi

Vô y s& ngã hàn

Vô ph&n s& ngã c&

Hoàn nhĩ thiên sinh ngã

Hoàn ngã v& sinh th&i”.

Và m&o mu&i, xin đ&&c thoáng d&ch nh& sau:

“X&a, th&i tôi ch&a sinh ra

Âm âm u u có bi&t gì đâu

Ông tr&i b&ng sinh tôi ra.

Sinh tôi ra đ& làm gì?

Không có áo qu&n m&c, b& &nh

Những ngày hiếm đó

Tên: K2 Nguyễn Thị Bình
Số: 10 Tháng 8 Năm 2011 08:07

Không có cơm ăn, bẻ đôi.

Xin ông ơi ông ơi cái ông ơi sinh tôi ra

Và ông ơi ông ơi tôi cái tôi chỉ a sinh ra”

NGUYỄN THỊ BÌNH
Kansas City, Missouri